

lovgivning, som siger, hvordan man skal samarbejde om disse ting.

Jeg har været med til adskillige møder sammen med politiet rundt omkring i landet, og dér er meldingerne, at samarbejdet med kommunerne er overordentlig forskelligt. Flere ordførere har også her gjort rede for, at der er nogle kommuner, som er meget aktive i det ungdomskriminalpræventive arbejde, og andre kommuner er mere efterladende.

Politiet kan melde om det samme. Nogle steder er samarbejdet med kommunerne fremragende, andre steder er samarbejdet ikke særligt godt.

Det skal vi prøve at gøre noget ved, men vi skal ikke, fordi samarbejdet fungerer dårligt i nogle kommuner, begynde at lovgive om ungdomsdomstole, når vi i øvrigt i vores nordiske broderlande ikke har en tilsvarende lovgivning. Jeg synes, det må være værd at kæmpe for en nordisk enighed på det område. Det tror jeg i virkeligheden vi har meget glæde af.

Det Radikale Venstre har flere gange tidligere sagt ja til at kigge på en form for sanktion over for unge under den kriminelle lavalder, men ikke i det normale retssystem. Det er det, som det ekspertudvalg, der sidder under lømmelpakkeinitiativet, skal arbejde med. Det venter vi så, der vil komme et initiativ om i slutningen af januar måned, og det venter vi på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg havde sådan glædet mig til fru Elisabeth Arnolds indlæg, fordi jeg synes, der tidligere i debatten blev bebudet nogle nærmest positive roser omkring nogle af de her ting, som bliver foreslået, men det ser i hvert fald ikke ud, som om det helt holdt stik. Jeg kunne ikke høre de helt store positive tendenser i indlægget.

Det er jo i og for sig lidt ærgerligt, for det her forslag er utrolig seriøst ment. Jeg vil også kalde det for humanistisk ment, for det er da humanistisk over for de unge mennesker i den her aldersgruppe, at vi giver dem nogle muligheder for f.eks. at få en uddannelse, for at være et sted i de her ungdomsopdragelsesanstalter, hvor det er meningen, at de skal kunne indgå på lige fod med de øvrige samfundsborgere, når de er færdige.

Derfor vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold, om ikke fru Elisabeth Arnold trods alt kan se nogle positive tendenser i forslaget.

Og vil fru Elisabeth Arnold på baggrund af det, som blev sagt i ordførertalen med, at kommunerne ikke altid gør det lige godt, se på et system, hvor det er staten, der koordinerer aktiviteterne, så vi får givet et samlet sæt af betingelser for de unge mennesker?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes nu, jeg gav en temmelig nuanceret behandling af forslaget, og bl.a. sagde jeg, at det var et nyttigt udgangspunkt for at få diskuteret, hvordan man konstruerer ungdomsdomstole, og hvordan effekten er af dem.

Jeg har læst på det, jeg har gennemgået det, og jeg synes faktisk, det er spændende læsning. Men jeg går altså ikke ind for nedsættelse af den kriminelle lavalder, og det er konsekvensen af det forslag, der her er fremsat.

Jeg har aldrig sagt, at jeg gik ind for en nedsættelse af den kriminelle lavalder, så meget kan hr. Peter Skaarup altså ikke forvente. Men jeg har læst det, og jeg synes, at det er interessant.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da glad for, at fru Elisabeth Arnold synes, det var interessant at læse. Så er vi da nået et lille skridt hen ad vejen.

Men jeg fik ikke rigtig svar på mit spørgsmål. Når vi nu mange gange diskuterer de her forhold på Christiansborg og i medierne, så sker der meget ofte det, at det er nogle konkrete sager, vi går ind i, og ministeren kan så sige: Nå ja, men det er også dem derude i Spøttrup Kommune eller Århus Kommune eller Høje-Taastrup Kommune, som ikke gør det, de skal, ifølge de anvisninger vi giver herinde fra Folketinget.

Der opfatter jeg fru Elisabeth Arnolds indlæg som en kritik af, at det kan være svært for folketingsmedlemmer at kontrollere, hvad der sker ude i de 275 kommuner.

Derfor vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold, som jeg også opfatter som en person, som mange socialpædagogstuderende og folk, der har med det her at gøre, går ind for: Er det ikke et problem, at det er kommunerne – det vil sige 275 forskellige måder at gøre det her på – der har ansvaret for det, i stedet for at det er staten, der via nogle ungdomsdomstole, som man kender det i andre lande, har det overordnede ansvar?